

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Данас браћо и сестре када ова света обитељ нова прославља свога небеског заштитника преподобног Јустина Ћелијског, сабрали смо се овде да молитвено прославимо тога дивнога угодника Божијег и савременика нашег. Ми често пута прослављамо многе светитеље за које смо само чули, а данас прослављамо светитеља – угодника Божијег кога многи још увек памте са којим су разговарали, на чијим су молитвама били, чије су беседе слушали. То је преподобни Јустин Ћелијски. Он је човек Јеванђеља Христовога, он је човек који је био сав просветљен Духом Светим и који је ту светост ширио из себе и око себе на све оне који су долазили у контакт са њим а и преко његових књига, преко богословских дела и на цео православни народ – не само српски него и остале православне народе. Недавно смо сазнали да је и православна Руска Црква, Московска патријаршија уврстила оца Јустина у диптих својих светитеља и данас се и тамо, у Москви, такође прославља свети Јустин Ћелијски.

Док је био са нама у телу он је живео у манастиру Ћелије, био је физички ограничен. Знали су га само они који су долазили у тај манастир јер је он био изолован, био је прогањан, био је у притвору и у затвору. А сада када га је Господ прославио он је свуда присутан, браћо и сестре, на свакоме месту где се молитве Богу узносе и који се њему обраћају са молитвама, са молитвеним потребама, са жељама духовним. Он је свуда присутан и свима истовремено помаже као и остали свети угодници Божији. Свети отац наш Никола Мирликијски кога толики свет слави, он је свакоме близу када се њему обраћа и моли и свима помаже. Значи није више телом ограничен него је духом својим и молитвама својим свуда присутан и свима помаже. Тако и преподобни отац Јустин који је целог живота

свога проповедао Господа Христа, Његово славно Васкрсење и остала Његова славна чудеса. Који је прослављао угоднике Божије, нарочито оне из рода нашега – светитеља Саве и светог владику Николаја жичког за кога је говорио да је он највећи Србин после Светога Саве. Ми би смо данас могли слободно рећи ако су њих двојица први, онда је трећи, њихов да кажемо сабрат у Царству небескоме, преподобни Јустин Ћелијски. Јер оно што је отац Јустин учинио и што чини и данас то остаје као једно драгоцено благо које је у ризницу Српске Православне Цркве и у српски народ положено и које треба да чувамо као зеницу свога ока.

Отац Јустин је био познат по много чему, по свим врлинама хришћанским. И као молитвеник, и као беседник, и као писац, и као човек љубави и милосрђа – све врлине њега су красиле подједнако али је његово беседништво, нема сумње, било као некада светог Јована Златоуста, нешто чиме се он одликовао и којег је до сада одликовало. Његове беседе које је говорио сваке недеље и празника у манастиру Ћелије често пута само пред монахињама манастирским, јер тада није било лако доћи у манастир не само због лошега пута него зато што је он био контролисан од стране безбожне власти – од удбе па су се људи плашили да му долазе. Али он је говорио као да је пред собом имао хиљаде слушалаца, тако су његове речи биле громогласне и тако биле јаке, истините. Он у својим беседама није штедео пороке нашега народа, он их је изобличавао, он је на њих указивао као и остали пророци из јеврејскога народа који су нарочито изобличавали грехе и пороке свога народа из љубави а не из мржње. Тако је отац Јустин уједно био и исповедник и преподобник, јер његов пост, његови подвизи су надалеко познати, а његово исповедништво је у томе што је био прогањан

од безбожне власти, што је био ограничен, што је био у изгнанству другим речима.

Ево и овде у овој светој обитељи нашој у Барајеву, он је данас овде са нама присутан и ако његово свето тело, његове мошти и даље почивају у манастиру Ћелије у његовоме гробу у који се он преселио и уселио пре тридесет и три године. То су године колико је имао и Господ Христос када је пострадао тако да ове године заиста један посебан празник преподобног Јустина Ћелијског који нас много чиме подсећа на њега и указује на пут како да идемо за њим да бисмо и ми достигли онај циљ који је он достигао а то је Царство небеско. Да се и ми његовим молитвама нађемо у Царству Христа Бога нашега.

Његовим молитвама нека буду и придружене молитве преподобног Агапита, једнога од светитеља Божјих чије име један од наших монаха овде носи, коме смо и колач пререзали, нека би и његовим молитвама Господ подарио милост свима нама, да нас уврсти у Царство Своје небеско да и ми тамо са свима светима славили Оца и Сина Светога Духа кроза све векове и сву вечност.

Амин.